

การกำเนิดภาษาลายเสือไทย

นำเสนอเมื่อ : 11 ต.ค. 2552

ในอดีตนั้นภาษาและตัวหนังสือของคนไทยได้รับอิทธิพลมาจากมอญและขอม ซึ่งมีความเจริญมาจากชาติอื่นในสุวรรณภูมิ ต่อมาเมื่อพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ทรงประกาศอิสรภาพจากขอม จึงเลิกใช้ชนบทประเพณีแบบขอม และเลิกใช้ภาษาขอมในทางราชการ เปลี่ยนเป็นภาษาไทยแทน แต่ยังคงเขียนด้วยภาษาขอมหวัด

ในปีพ.ศ. ๑๘๒๖ พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงประชุมนักปราชญ์ราชบัณฑิตร่วมกันประดิษฐ์อักษรไทยขึ้น เรียกว่า ลายเสือไทย

รูปแบบลายเสือไทย

ลักษณะของลายเสือไทย

มีผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลายเสือไทยต่าง ๆ กัน บางก็ว่ามาจากอักษรปัลลวะ อักษรมอญ และอักษรขอม ซึ่งพระองค์คงจะเอาเลือกเอาลักษณะของตัวอักษรที่สะดวกแก่การเขียนมากที่สุด มาดัดแปลงเป็นอักษรไทย ดังนี้

รูปพยัญชนะส่วนใหญ่ที่ดัดแปลงมาจากอักษรขอม บางส่วนก็มาจากปัลลวะ และมอญ

รูปสระที่ดัดแปลงมาจากอักษรขอม มีครบทุกเสียงในภาษาไทย

รูปวรรณยุกต์คิดขึ้นใหม่ทั้งหมด มี ๒ รูป คือ ไม้เอก และไม้โท

ตัวเลขที่ดัดแปลงมาจากตัวเลขขอม

คุณลักษณะพิเศษของลายเสือไทย คือ

ความสูงต่ำของตัวอักษรนั้นเสมอกันและวางรูปพยัญชนะและสระทุกตัวไว้ในบรรทัดเดียวกัน ทำให้ไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ รูปอักษรมีมากพอ รูปอักษรสวนมากเป็นเส้นเดียวกันตลอด ทำให้เขียนง่าย รวดเร็ว ไม่ต้องยกปากกา

การเปลี่ยนแปลงอักษรของพ่อขุนรามคำแหง

ในรัชกาลพญาลิไท (พ.ศ. ๑๙๐๐)

การเขียนตัวอักษรมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหลายประการ เช่น

รูปสระ อี อี้ อึ อยู่บนพยัญชนะ อู อู๋ อยู่ล่าง

รูปสระ ไ โ โสูงขึ้นเกินพยัญชนะ

เริ่มใช้ไม้หันอากาศบ้าง แต่ยังไม่ใช้ทั่วไป

ตัว ญ เขียนเช่นเดียวกับปัจจุบัน

เพิ่มตัว ฤ ฎา

ต่อมาในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. ๒๑๙๙ – ๒๒๓๑) ได้มีการเปลี่ยนแปลง ลักษณะอักษรและอักษรวิธี ดังนี้

ใช้ไม้หันอากาศโดยทั่วไป

สระเอีย ใช้เช่นเดียวกับปัจจุบัน ทั้งแบบมีตัวสะกด และไม่มีตัวสะกด

- สระอือ สระออ เมื่อไม่มีตัวสะกดใช้ อ เคียง

- สำหรับวรรณยุกต์นั้น สันนิษฐานว่ามีครบ ๔ รูป เช่นเดียวกับปัจจุบัน
ดังหลักฐานที่ปรากฏในหนังสือจินตามณีซึ่งแต่งในรัชกาลนี้

การเปลี่ยนแปลงในภาษาไทย

ภาษาเปลี่ยนแปลงในลักษณะของการออกเสียง คำศัพท์ รูปแบบ และลักษณะอื่นอีก ตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป

ภาษาที่เปลี่ยนแปลงไปเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มคนที่ใช้ภาษาไทยสื่อ และการกระจายตัวของประชากรเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงของภาษา จะเห็นได้ว่ามีคำศัพท์จากทางภาคต่าง ๆ

ในประเทศไทยเริ่มใช้กันข้ามภาคในประเทศไทย

เช่นคำศัพท์จากทางภาคกลางมีการเริ่มใช้กันมากทางภาคเหนือ และภาคใต้เนื่องจากทุกคนได้ดูรายการโทรทัศน์ ที่เสนอภาษาจากทางภาคกลาง ในขณะที่เดียวกันกลุ่มคนภาคกลางได้เริ่มใช้ภาษาจากทางภาคอีสานมากขึ้น เมื่อมีรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับคนที่อาศัยในภาคอีสาน

ภาษาต่างประเทศเช่นภาษาอังกฤษได้เขามามีบทบาทในทางศัพท์วิชาการและศัพท์ทางคอมพิวเตอร์

มากขึ้นเช่นกันกลุ่มเฉพาะเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาของภาษาคำศัพท์ใหม่ใหม่เกิดขึ้นมากโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น มีภาษาเฉพาะของกลุ่ม เมื่อภาษาเกิดการใช้กันใหม่ ทำให้มีคำศัพท์ใหม่นิยามขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตามเมื่อหมดการใช้ของคำศัพท์นั้นนั้น

ภาษานั้นก็จะตกรุ่นและหมดความนิยมไป ยกตัวอย่างเช่นคำว่า **จ๊าบ**

ที่เคยมีการใช้กันในหมู่วัยรุ่น
และเริ่มนิยมกันมากเมื่อสื่อนำไปใช้ในรายการโทรทัศน์
มีการถกเถียงเรื่องของภาษาวัยรุ่นที่ไม่นับว่าเป็นภาษาไทยกันมาก
แต่อย่างไรก็ตามเมื่อทุกคนใช้ภาษาเดียวกันและมีการสื่อสารไปในทิศทางเดียวกัน
ยอมถือได้ว่า ภาษาที่เกิดขึ้นมาใหม่ไม่ว่าจากวัยรุ่นหรือนักวิชาการ
ยังคงเป็นภาษาไทย